

en forsvarlig Maade. Jeg mener, at det ikke sker forsvarligt gennem dette Forslag, fordi det, ved Siden af at tilvejebringe dette Beløb for Statskassen, vil virke skadeligt i valutamæssig og andre Henseender.

Jeg har fremhævet og gentager, at mit Parti og jeg er villige til at drøfte Forslag om Tilvejebringelse af Midler til ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden og ogsaa at drøfte Forslag, der gaar ud over de Forslag, vi i saa Henseende selv har fremsat, idet nemlig de af mig fremsatte Forslag om ekstraordinær Told og Afgift paa Luksusvarer allerede vilde tilvejebringe, meget lavt priset, en 15—16 Mill. Kr. til ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden. Men vi er fuldt villige til at gaa ud herover og ogsaa drøfte andre Fremgangsmaader, hvorved dette Beløb, 15—16 Mill. Kr., kan væsentligt forøges. Kun kræver vi, at det skal ske paa en skattemæssigt forsvarlig Maade. Vi vil altsaa ikke kunne tiltræde dette Forslag.

Dahlggaard: Da det konservative Folkeparti fremsatte sit Guldtoolforslag i Februar i Aar, udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Finansminister, at det var hans Opfattelse, at man som Middelem mod Valutakrisen „i det længst mulige skal gaa Toldvejen“. Det er klart, at der, efter at det konservative Parti havde fremsat sit Guldtoolforslag, og efter at den daværende Finansminister havde udtalt sig, som jeg her har nævnt, herigenem var Sikkerhed for, at hvis de to Partier var kommet ind igen efter Valget som Flertal, vilde de have fundet hinanden i en Politik med omfattende Toldforhøjelser. Jeg har tidligere overfor det ærede Medlem Hr. Drachmann erkendt og erkender igen her i Dag, at han med ikke ringe Dygtighed formaaede gennem de 3—4 Aar at drive den daværende Finansminister frem ad Toldvejen. Hver Gang de politiske og økonomiske Vanskeligheder viste sig for Ministeriet, drejedes Toldskruen en Omgang, og det ærede Medlem Hr. Drachmann kunde bringe lidt Toldbeskyttelse hjem til Storindustrien. Nu var der for det ærede Medlem kun eet afgørende Skridt tilbage, nemlig Godkendelse af den Politik hos Vælgerne. Saa laa der 4 lange Aar foran det ærede Medlem med alle de Muligheder for hans Toldpolitik, som den daværende Finansministers Udtalelser gav Forhaabning om. Men netop her glippede det for det ærede Medlem; saa nær ved Maalet led han Skibbrud. Der er ikke Tvivl om, at det konservative Folkeparti

og Venstres fælles Toldpolitik gennem de sidste Aar har leveret et overordentlig vigtigt Bidrag til Venstres store Nederlag ved Valget. Man tør nu sikkert sige som Resultatet af Valget, at den danske Befolkning vil ikke Toldvejen. Den Ting er ganske afgjort. Selv om det er forstaaeligt, at det konservative Folkeparti igen har ønsket her i Tinget at fremsætte sin Kongstanke paa dette Omraade, er det dog klart, at Fremsættelsen af dette Forslag nu kun kan blive en tom Demonstration.

Jeg vil i denne Forbindelse takke det ærede Medlem Hr. Trier for de overordentlig klare Udtalelser, som han som Ordfører for Socialdemokratiet fremkom med forleden Dag angaaende Toldspørgsmaalet. Der har jo været ymtet om i adskillige Kredse, at der i Dele af Socialdemokratiet gik en Bevægelse i toldbeskyttelsesvenlig Retning. Hvis der er eller har været saadanne Tendenser, er det indlysende, at Partiets Ordførers Udtalelser forleden satte en forsvarlig Laas for den Dør, der fører den Vej ud; som det ærede Medlem Hr. Trier sagde: Det gælder om al Toldbeskyttelse, at man skal holde sig langt borte fra den. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Trier, naar han henviste til, at en Toldreform maatte blive et nødvendigt Led i den samlede Skattereform, som i saa høj Grad tiltrænges, og som det nuværende Ministerium har bebudet, og jeg kan her sige, at naar der som Motto over denne Skattereform nu blandt andet vil komme til at staa det ærede Medlem Hr. Triers Ord, at Toldbeskyttelse er noget, man skal holde sig langt borte fra, saa vil vi fra vor Side af Sindsro kunne imødesee denne Side af Regeringens Skattereform. Jeg vil i øvrigt gerne med Hensyn til denne bebudede samlede Skattereform rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Der er i Pressen fremkommet Meddelelse om, at Ministeriet overvejede Nedsættelsen af en Kommission til Forberedelse af den samlede Skattereform, og jeg ser i Dag, at der i et Blad findes et Interview af den højtærede Minister; der kunde tyde paa, at dette var Hensigten. Jeg haaber ikke, dette Forlydende taler sandt; jeg haaber ikke, det er den højtærede Regerings Hensigt at gaa den langsomme Kommissionsvej, men at den store Skattereform maa blive forberedt af Ministeriet saa hurtigt som sagligt muligt og derefter fremsat for Rigsdagen.

Angaaende det foreliggende Forslag